

[Axel Sørensen.]

Hvad angår det af venstre og de konservative stillede ændringsforslag vedrørende nedslag i indkomsten for nyetablerede ejere af land-, skov- og havebrugsvirksomhed — et ændringsforslag, der går ud på, at maksimumbeløbet sættes op fra 3.000 kr. til 5.000 kr. — tror jeg, man vil give mig medhold i, at det kan være farligt at give en lovmæssig ret, sådan at skatteyderen ubetinget skal have en sådan lempelse. Man bør huske på den store forskel, der kan blive mellem de forskellige nyetablerede. En skatteyder kan have råd til at købe en med maskiner velbesat landbrugsejendom og derved få megen gæld; han ville efter forslaget få ret til etableringsfradrag, men han har også samtidig ret til de almindelige lovmæssige afskrivninger på sine maskiner efter afskrivningsloven. Han får således en fordel fremfor den mand, der køber sin ejendom tom og køber maskinerne bagefter, således at denne bekostning ikke indgår i selve ejendomskøbet. Jeg må også lige spørge det ærede medlem hr. Foged, om det ærede medlem synes, at den nyetablerede mand og hans hustru, som har en stor indtægt uden for deres egen virksomhed, skal have en lempelse, der går ud over den lempelse, der gives på grundlag af indtægten ved selve landbrugsejendommen. Finder det ærede medlem det rimeligt, at der også skal gives lempelse på basis af den lønindtægt, som de erhverver i anden virksomhed? Skal det være tilfældet, så er det et skævt forhold over for andre lønmodtagere.

I fortsættelse af disse betragtninger vil jeg gerne sige, at det radikale venstre jo i sin tid var ophavsmand til den gældende bestemmelse om skattelempelse for unge nyetablerede. Det står vi selvfølgelig ved, men vi mener, at der er andre betydelige områder, hvor der kan sættes ind med nedsettelse for fordel for de nyetablerede, ikke alene på landet, men også i byerne — nedsettelse, som måske kan være større og lettere at administrere end de nugældende. Men jeg ved jo, at forholdene ligger sådan, at det vil være vanskeligt at udstrække lovgivningen på dette område, og at noget sådant ikke vil kunne gennemføres. Vi følger imidlertid med interesse hele dette spørgsmål og mener, at når folketinget efter valget mødes på ny, bliver der sikkert mange hen-

syn at tage ved en skattereform. Jeg skal ikke her komme ind på særbeskatning o. s. v. og alle disse forskellige forhold, fordi det er opgaver, som man systematisk må gå til bunds i, inden en lovgivning kan gennemføres; der skal tid dertil.

Jeg vil yderligere gerne sige, at på en måde beklager jeg, at man ikke såvel lovgivningsmæssigt som administrativt i ligningsloven for skatteåret 1965-66, som vi her behandler, har kunnet finde en klar form for beskatning af de ikke-forsørgere, som tager arbejde i Grønland for kortere arbejdsperioder på indtil $\frac{1}{2}$ år ad gangen og derefter tager hjem til Danmark igen. Det kan jo ikke være rigtigt, at den gifte mand fra Danmark skal være beskattet hårdere end den ugifte ikke-forsørger, hvad der er tilfældet i dag. Derfor ser jeg med glæde, at den højtærede finansminister har givet tilsagn om at ville komme med nogle retningslinjer, så at man gennem ligningsarbejdet kan finde frem til en klar linje for beskatningen på dette område.

Vedrørende spørgsmålet om fradrag for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads for fiskere, må man gå ud fra — det er et spørgsmål, der har været drøftet i udvalget — at det her drejer sig om kørsel fra den havn, hvor fiskerkutteren ligger, til fiskerens hjem. Spørgsmålet er jo rejst af fiskeriforeningerne, og jeg synes, at det bør løses. Hvorvidt spørgsmålet kan løses i sammenhæng med de fradrag, fiskerne allerede har, må man naturligvis undersøge; fiskerne har jo ret store fradrag for deres udgifter ved havfiskeri o. lign. Og om spørgsmålet kan løses efter de samme retningslinjer, som gælder for fradrag i almindelighed for transport fra hjem til arbejdsplads — inden for det beløb, der nu er forhøjet fra 1.500 til 1.800 kr. — det må man forhåbentlig kunne få klarlagt mellem lovforslagets anden og tredje behandling. Mit parti vil være interesseret i at få dette spørgsmål bragt til løsning på den rette måde.

Herluf Rasmussen: Da ligningsloven blev sat til debat her på grundlag af et løfte fra den højtærede finansminister, var der mange, der håbede, at anledningen ville blive benyttet til at gennemføre ændringer af vidtrækkende betydning, mere vidtrækkende, end